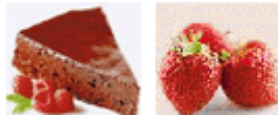
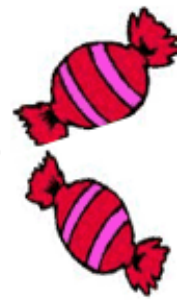

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפלה וקריאת התורה

מוצט"ק	הד"נ	חברון
17:24	16:09	ח'ספין
17:23	16:12	חיפה
17:20	16:09	ירושלים
17:26	16:24	תל אביב

שבת קדש פרשת ויחי | י"ב טבת התשע"ב | גליון מספר 10 | שנה ראשונה

י"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א

נקדה אלהלכה

שבת שלום ילדים יקרים ואהובים שלי.

כשנזכר השבת את פרשת ויחי, אנו מסיימים את ספר בראשית. המורה ספר לנו שבסיום הפרשה כלם קוראים בקול "חזק ונתחזק". רצייתי לשאל את המורה מדוע צריך לומר "ונתחזק", הרי אנחנו סימנו כבר לקרא את כל ספר בראשית ולמה צריך להתחזק? אך לא הספקתי. הצלצול של סיום השעור נשמע בחלל האויר, ופלנו יצאנו מהפתח והלכנו הביתה. החלטתי שאשאל את אבא בסעדת השבת מה המנהג הזה ומדוע אומרים "חזק חזק ונתחזק".

כשהגעתי לביתי, אמרה לי אמא, איתן מגיע הביתה לשבת. ואוו קראתי, איזה ניה. כבר כמה שבועות שלא ראיתי את אחי איתן. שכחתי לספר לכם שאחי איתן קצין בצ"ח, והוא מגיע לחפשות קצרות. כשאיתן בא, הוא מקדיש לי זמן מיוחד שבו אנחנו יושבים בחדרו, והוא מספר לי מה הוא עושה בצבא, כמובן רק מה שמותר לו לספר. איתן משרת ביחידה מיוחדת וסודית. כשעה לפני שבת איתן נכנס הביתה עיף מאד, ומיד נכנס להתקלח לכבודה של השבת. כשנכנסה השבת יצאנו בלנו, אבא ואמא, איתן ורחל, וידידה הקטן אל בית הנקסט. בדרך איתן חבק אותי ואמר לי: תתכונן. יש לי חידה בשבילך לשלוח השבת. שאל אותי עכשו בקשתי, ואיתן חייך ואמר: תמתין בסבלנות. זה היה לא קל להמתין, כי תמיד היו לאיתן חידות מענינות ומיוחדות.

כשהחלה סעדת השבת אמרתי לאבא, יש לי שאלה על פרשת השבוע. בן ענה אבא, מהי שאלתך? אבא, בבקשה, אמר איתן, תן לי רשות לשאל את החידה שלי? בסדר, ענה אבא. ואיתן שאל: מדוע השבת אנו אומרים "חזק חזק ונתחזק"? זו השאלה שלי קראתי בקול, איך ידעת? אבא התבונן בי ובאיתן ואמר: כשמסיימים דבר ישנה תחושה של נצחון ופוח, ולפעמים חושבים שזהו מעכשו אפשר לנוח ולא להמשיך ולהתאמץ, לכן אנו אומרים "חזק חזק" על מה שסיימנו, "ונתחזק" לקראת ההמשך. איתן, אתה זוכר כמה קשה היה לך כשהתחלת לשרת בצ"ח, וכל שלב שסיימת היה רק חלק ממסלול ארוך? בן, ענה איתן זוכר היטב. יש לי ספור שייסביר לנו את הפונה של "ונתחזק". באחד הקורסים שעשיתי, צעדנו בלילה חשוך בשטח מדברי, והיינו צריכים לטפס על הר גבוה. על הגב נשאנו משא כבד, והנשק והאפוד, לא הקלו עלינו. בתחלת המסע, פלנו הינו שמחים ומרוצים, אך ככל שטפסנו והעליה היתה קשה יותר, הרגשתי שאין לי כח ואיני יודע אם אצליח להגיע לפסגה. לאחר מאמצים רבים הנעתי לפסגה וחשבתי זהו, סוף סוף, סימתי ואפשר לנוח. אך הבנתי שעכשו צריך לרדת מההר, וזה קשה יותר מלטפס. החלטתי להתחזק מההצלחה שעליתי, ובכח הזה להמשיך בירידה הקשה עד לסיום השלב הבא. ופה, אמר אבא. באמת צדקת איתן.

אנו אומרים השבת "חזק חזק" על כל ספר בראשית שסיימנו לקרא, "ונתחזק" לקראת ספר שמות שנתחיל לקרא בשבת הבאה. אנחנו צריכים ללמד שכל רגע בחיים, וכל הצלחה שהצלחנו, צריכים אנו להמשיך ולהשתדל, ולא לחשוב שעכשו אפשר כבר לנוח ולא לעשות דבר. בואו ונתחיל יחד לקרא את פרשת שמות, וכך נקים את מה שלמדנו השבת. מה אתם אומרים חבני הקרים על אחי איתן? להתראות בשבת הבאה, שבת פרשת שמות.

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
הי"ד

הַחִיָּזָה הַפְּרָשָׁה

1. מי הם הנזכרים שנחשבו לבנים?
מה היא ברכת האבות לבנים?
2. מה היא ברכת האבות לבנים?
3. מי הם החברים הטובים שאסור להם לגור יחדיו?
מי נמשל לאריה, מי לשור, מי לחמור, מי לנחש, מי לאיילה ומי לזאב?

הַשְּׁבִילֵי הַפְּרָשָׁה

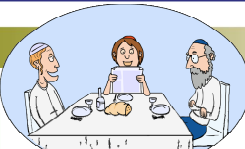
הַפְּרָשָׁה הַאֲחֵרוֹנָה בְּסֵפֶר בְּרָאשִׁית, מְסַפֶּרֶת עַל יְמֵי הָאֲחֵרוֹנִים שֶׁל יַעֲקֹב אָבִינוּ. יוֹסֵף מְבִיא אֶת בְּנָיו, אֲפֵרַיִם וּמְנַשֶּׁה אֶל יַעֲקֹב, שִׁיבְרָכֵם, וַיַּעֲקֹב מְתַיַּחֵס אֲלֵיהֶם כְּבְנָיו. אַחֵר כֵּן מְבַרֵךְ יַעֲקֹב אֶת כָּל בְּנָיו, מְרַאֲוֵב וְעַד בְּנִימִן, כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּבִרְכָה מְמִיחֶדֶת לוֹ.

לְאַחַר שִׁיבְרָכָה מֵת, חָשְׁשׁוּ אֲחֵי יוֹסֵף שִׁיחֲסוּ אֲלֵיהֶם הִיָּה מִשׁוּם שְׂלֵא רָצָה לִפְגַּע בְּאֲבֵיהֶם, אֲךָ יוֹסֵף מְבַטֵּחַ לָהֶם שִׁימְשִׁיךְ לְדָאֵג לָהֶם גַּם עִתָּהּ, לְאַחַר שְׁמַת יַעֲקֹב.

חֻכְאֵי יִשְׂרָאֵל

אַבְרָהָם מִטְשְׁכָּאנוֹב מְגִדוֹלֵי רַבְנֵי הַחֲסִידוֹת. נוֹלַד בְּשָׁנַת תַּקמ"ט לְאָבִיו ר' רַפְאֵל. בְּעוֹדוֹ נֶעַר נִשְׁלַח עַל יְדֵי אָבִיו לְפִלּוֹצֵק לְלַמֵּד תּוֹרָה. מֵהָר יָצָא שְׂמוֹ לְתַהֲלָה כְּעֵלוֹי, וּפְרִיָס הַקְּהֵלָה ר' דָּן לְנָדָא לְקַחוּ כְּתוּבָה לְבִתּוֹ. עַל שְׁלַחַן חוֹתְנָנוּ יָשָׁב רַבֵּי אַבְרָהָם וְעִסַק בְּתוֹרָה. בְּעֶצֶת אֲדָמוֹר מְסַטְרִיקוֹב הִתְכַּוֵּן לְנִסְעַ לַיהוּדֵי הַקְּדוּשׁ מִפְּשִׁיסַחָה, אָלָא שְׁבִינְתִים נִפְטַר הִיְהוּדֵי, וּלְפִי מְסַרְתַּת חֲסִידֵי הַצִּטְעַר עַל כֵּן גַּם הִיְהוּדֵי שְׁאָמַר: "יֹדֵעַ אֲנִי שֶׁהוּא קְדוּשׁ מְרַחֵם וְיִכְלָתִי לְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו". רַבִּים אֲשֶׁר הִתְבַּוְּנָנוּ מְקַרֵּב בְּגִדְלָתוֹ וּבְצִדְקָתוֹ הַפְּצִירוּ בּוֹ שִׁישְׁמַשׁ לָהֶם אֲדָמוֹר. ר' אַבְרָהָם קָבַל עַל עֲצֻמוֹ אֶת הַתְּפִקִיד וְאָמַר בְּצַעַר: "אֲבוֹתַי יָכְלוּ לְהַסְתִּיר עֲצָמָם, אֲבָל אֲנִי, בְּחֻטְאֵי, מְנַעְרוֹתֵי רַצִּים אֲחֵרִי". פְּעָמִים בְּקָר רַבֵּי אַבְרָהָם אָצַל רַבֵּי שְׂמַחָה בּוֹנֵם מִפְּשִׁיסַחָה וְלֹא הוֹסִיף. כְּשֶׁנֶּשְׂאֵל אָמַר: "הוּא הִיָּה מְחַבֵּב אוֹתִי כֹּל כֵּן שְׂלֵא יִכְלָתִי לְקַבֵּל מְרוּחֹ". מְכַל הַתְּפִנּוּצוֹת פָּנוּ אֵלָיו בְּשִׁרְתֵּי. בְּיַנְיָהֶם גַּם רַבֵּי אֲלֵיהוּ גוֹטְמַאכֶר בְּעִנְיָן יָשׁוּב אֲרָץ- יִשְׂרָאֵל. אֲלֵפִים נִהְרֹו אֵלָיו לְהַנּוֹת מִפְּנֵי עֲצָה וְתוֹשִׁיָה. אֶת עֶקֶר זְמַנּוֹ הַקְּדִישׁ לְחִדוּשֵׁי תּוֹרָה. לַעֲת זְקִנּוֹתוֹ עִסַק בְּיַחֲוּד בְּסִדֵּר קְדוּשִׁים וְטְהוֹרוֹת. נִפְטַר ב'ה' אָדָר תַּרל"ה, כֶּשֶׁהוּא בּוֹ פ"ו.

סֵפֶר אֵילָהוֹן הַשְּׁבִילֵי

בְּכָל יוֹם שְׁשֵׁי אָפוֹ הַשְּׁכָנוֹת שֶׁל רַבֵּי חֲנִינָא בְּן דוּסָא חֲלוֹת לְכָבוֹד שְׁבִת. בְּכָל הַבְּתִים שְׁבִשְׁכּוֹנָה הָיוּ הַבְּתִים מוֹסְקִים, וְעֵשׂוֹן נִרְאָה מְסַתְּלָסֵל מִכָּל הָאֲרָבוֹת. רִיחַ טוֹב שֶׁל לָחֶם טָרִי נִדְוֵף בְּכָל הָרְחוֹב. גַּם מְאַרְבֵּת בֵּיתוֹ שֶׁל רַבֵּי חֲנִינָא עָלָה עֵשׂוֹן, אֲךָ הַתְּנוּר הָיָה רִיק, לֹא הָיָה בּוֹ מְאוּמָה. אֲפֵלוּ מַעֲט קִמַּח לְאִפְיִית חֲלָה קִטְנָה לֹא נִמְצְאָה בְּבִית. כְּדִי שְׂלֵא לְהַתְּבַיֵּשׁ, בְּכָל בְּקָר יוֹם שְׁשֵׁי הַסִּיקָה אֲשֶׁתוֹ שֶׁל רַבֵּי חֲנִינָא בְּן דוּסָא אֶת הַתְּנוּר בְּעֵצִים לְחִים, הַמְעֲלִים הַרְבֵּה עֵשׂוֹן, "תִּרְאִינָה הַשְּׁכָנוֹת אֶת הָעֵשׂוֹן הַסְּמִיךְ יוֹצֵא מִן הָאֲרָבָה, וְתַחֲשׁוּבָנָה: גַּם אֲשֶׁתוֹ שֶׁל רַבֵּי חֲנִינָא אוֹפָה עֲכָשׁוּ לְשְׁבִת!" פְּעַם אַחַת אָמְרָה אַחַת הַשְּׁכָנוֹת בְּלִבָּה: "לְמָה יוֹצֵא עֵשׂוֹן רַב כֵּן מְאַרְבֵּת בֵּיתוֹ שֶׁל רַבֵּי חֲנִינָא? יוֹדַעַת אֲנִי, שְׂאִין לָהֶם שׁוּם דְּבַר לְאֶכּוֹל, וְלֹא קִמַּח כְּדִי לְאִפּוֹת! אֲלַךְ לְרֵאוֹת מָה הֵם עוֹשִׂים שָׁם. אַחֵר כֵּן אֲסַפֵּר מָה רָאִיתִי, וְיִהְיֶה לָנוּ עַל מָה לְצַחוֹק!" הִלְכָה הַשְּׁכָנָה וְדַפְקָה עַל דַּלַּת הַבֵּית: "פְּתַחֲתִי נָא לִי, שְׁכַנְתִּי!" וְלֹא חִפְתָּה שִׁיזְמִינוּ אוֹתָהּ לְהַכְּנִס. וְכִשְׂלֵא עָנּוּ לָהּ, פְּתַחָה בְּעֶצְמָה אֶת הַדַּלַּת וְנִכְנְסָה. נִגְשָׁה לְתַנּוּר וּפְתַחָה אוֹתוֹ. וּמָה רָאוּ עֵינֶיהָ? הַתְּנוּר הָיָה מְלֵא חֲלוֹת יְפוֹת אֲפוּיוֹת הֵיטֵב, וְרִיחַ נְעִים נוֹדֵף מֵהוֹן, וְלִיד הַתְּנוּר קַעֲרָה גְדוֹלָה מְלֵאָה בְּצַק לְאִפְיִית חֲלוֹת נוֹסְפוֹת. עֲמַדָה הַשְּׁכָנָה גְּדַהֲמַת: חֲלוֹת יְפוֹת כְּאֵלָה, גְּדוֹלוֹת וְחוֹמוֹת, וְכָל- כֵּן הַרְבֵּה! בּוֹאֵי נָא מֵהָר, הַבִּיֵּא מְרַדָּה! חֲלוֹתֶיךָ מוֹכְנוֹת וְעוֹד מַעֲט וְתַשְׁרַפְנָה!" קִרְאָה הַשְּׁכָנָה. הַבִּינָה אֲשֶׁתוֹ שֶׁל רַבֵּי חֲנִינָא שֶׁהַקְּב"ה עָשָׂה לָהּ נִס, חֲזָרָה לְמִטְבֵּת, וְהִמְרַדָּה בְּיָדָהּ. הַתְּבִינָה הַשְּׁכָנָה הַסְּקִרְנִית עַל שְׁנִכְנִסָה בְּלִי רְשׁוֹת, וּפְתַחָה אֶת תְּנוּרָה שֶׁל אֲשֶׁת הַצַּדִּיק. מֵהָרָה לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה וְהַסְּתַלְקָה מִן הַבֵּית.